

תנו רבנן: בשביל ארבעה דברים המה לוקה:

א. על אב בית דין שמת ואינו נספד כהלכה.

ב. ועל נערה המאורסה שצעקה בעיר ואין מושיע לה.

ג. ועל משכב זכור.

ד. ועל שני אחין שנספדו דמן כאחד.

ובשביל ארבעה דברים מאורות [ירח וכוכבים] לוקין:

א. על כותבי פלסטר, שטרות מזוייפים ומכתבי עמל לשום דופי על אדם לכתוב בשמו מה שלא צוה.

ב. ועל מעידי עדות שקר.

ג. ועל מנגדלי בהמה דקה בארץ ישראל, שמחריבין את הארץ, שאין יכולין לשומרם מלרעות בשדות חבריהם.

ד. ועל קוצצי אילנות טובות ואפילו הן שלהן, שמשחיתין הן ונראין כבועטין בהקב"ה ובברכתו שמשפיע טובו.

ובשביל ארבעה דברים נכסי בעלי בתים נמסרין למלכות:

א. על משהי שטרות פרועים אצלם כדי

לחזור ולגבות פעם אחרת.

ב. ועל מלוי ברבית לישראל.

ג. ועל שהיה ספק בידם של בעלי הבתים כט-ב למחות ביד עובדי כוכבים שבדורם, שדבריהם נשמעים מחמת עושרם והבריות יראים מהם ובכל זאת לא מיחו.

ד. ועל בעלי בתים שפוסקים צדקה ברבים שיתנוהו לעניים, ואינן נותנין.

אמר רב:

בשביל ארבעה דברים נכסי בעלי בתים יוצאין לטמיון, נטממין וכלים מאליהם:

א. על כובשי שכר שכיר, מדחה את שכירו ב"לך ושוב".

ב. ועל עושקי שכר שכיר, גוזל שכרו לגמרי.

ג. ועל שפורקין עול מעל צואריהן ונותנין על חבריהן.

ד. ועל גסות הרוח, מתגאין ומשתררין על אחיהם בשביל עושרן [לשון רש"י].

וגסות הרוח — כנגד כולן.

אבל בענוים כתיב: וענוים יירשו ארץ והתענוגו על רוב שלום.

הדרן עלך פרק הישן